

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218010470
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7218010470.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Martina Michalanského a Ing. JUDr. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. januára 2022, v trestnej veci proti O. C., obžalovaného pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1, § 295 ods.1 písm. a) Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 7.5.2021 sp.zn. 3T/28/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d), písm. e), ods.3 Tr.por. zrušuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por., obžalovaný O. C., D.. XX. XX. XXXX S. G., bytom G., X.. F. Č.. X, prechodne C. Č.. XXX, G. Z. G., Z..F..P.. G., je vinný, že

najneskôr od mesiaca júl 2017 obstarával nástražný výbušný systém, ktorým chcel poškodiť podvozok osobného motorového vozidla R.. V. V. zaparkovaného pred budovou v P. Y. v bližšie nezistenom čase, počas tam prebiehajúcej porady vedenia spoločnosti I. B., V..Z.. a za týmto účelom sa stretol na parkovisku pred F. R.I. W. S. G. v dňoch 8. 9. 2017, 14. 9. 2017 a 26. 9. 2017 s agentmi Policajného zboru SR vystupujúcimi pod legendami V. Z., D.. XX. X. XXXX V. O. G., D.. X. X. XXXX, objednal si u nich zostrojenie funkčného nástražného výbušného systému, ktorý po zaplatení finančnej čiastky 430,00 eur od nich osobne prevzal dňa 3. 10. 2017 na parkovisku pred reštauráciou R. W. S. G., pričom k použitiu nástražného výbušného systému nedošlo z dôvodu jeho zadržania príslušníkmi Policajného zboru SR dňa 3. 10. 2017 a pri domovej prehliadke vykonanej dňa 3.10.2017 najskôr od 24.10.2016 si bez povolenia obstaral a bez povolenia prechovával v rodinnom dome v P. C. Z.. Č.. XXX, P. G. - P. Z., V. H. XX G. A. D. Z., G. XX O. N. G.. Z. Z.; X G. A.H. D., G. X O. O. Z. Z.; XX G. A. D., G. X O. N. G., Z. Z.; X G. F. D. R. U., G. XX Z. Z. Z.N.; XX G. F. D. R. O., G. XX Z. Z. Z., X G. A. D., G. X O. O. Z. Z.; X G. F. D. R. A., G. XX Z. Z.Z. Z.; X G. A. D., G. X,XXxXX Z. Z.; XX G. F. D. R. Z., G. XX Z. Z. Z.; X G. A. D., G. X O. O. Z.É. Z.; X G. A. D., G. X,XXxXX Z. Z.; X G. D. A. Y. Z. S. S. Z., R. D. X G. Z. Z. G. X,XXxXX V. X G. Z. Z. G. X O. V. G. A. Z. Z. R. - Z. Č. S. S. XX (Š.), G. X O. N. G.. Z. Z. F. P. V. Z. T. O. Z. R.,

t e d a

dopustil sa konania, že hromadil hromadne účinné zbrane a strelivo a tohto konania sa čiastočne dopustil v úmysle bez povolenia si zadovážiť hromadne účinnú zbraň,

tým spáchal

zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b) Tr. zák., a to čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák.

Za to mu ukladá :

Podľa § 295 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods.1 Tr.zák., s poukazom na § 49 ods.1 písm. a) Tr.zák. výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a zároveň mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods.2 Tr.zák. súd ustanovuje skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods.4 písm. h) Tr.zák. súd ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 319 Tr.por. zamieta odvolanie okresného prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 7.5.2021 sp.zn. 3T/28/2018 bol obžalovaný O. C. (ďalej len ako „obžalovaný“) uznaný za vinného v bode 1/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1, § 295 ods.1 písm. a) Tr.zák. a v bode 2/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods.1 písm. a) Tr.zák. a prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods.1 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

1/ v záujme svojho príbuzného T. P., D.. XX. X. XXXX, bytom C. Č.. XXX, ktorý mal dlhodobý spor ohľadne poľnohospodárskych pozemkov so spoločnosťou I. B., V..Z., najneskôr od mesiaca júl 2017 obstarával nástražný výbušný systém, ktorým chcel poškodiť podvozok osobného motorového vozidla R.. V. V. zaparkovaného pred budovou v P. Y.I. v bližšie nezistenom čase, počas tam prebiehajúcej porady vedenia spoločnosti I. B., V..Z. a za týmto účelom sa stretol na parkovisku pred F. R. W. S. G. v dňoch 8. 9. 2017, 14. 9. 2017 a 26. 9. 2017 s agentmi Policajného zboru SR vystupujúcimi pod legendami V. Z., D.. XX. X. XXXX V. O. G., D.. X. X. XXXX, objednal si u nich zostrojenie funkčného nástražného výbušného systému, ktorý po zaplatení finančnej čiastky 430,00 eur od nich osobne prevzal dňa 3. 10. 2017 na parkovisku pred F.H. R. W. S. G., pričom k použitiu nástražného výbušného systému nedošlo z dôvodu jeho zadržania príslušníkmi Policajného zboru SR dňa 3. 10. 2017,

2/ od presne nezistenej doby si bez povolenia obstaral a najneskôr do 3. 10. 2017 bez povolenia prechovával v rodinnom dome v P. C. Z.. Č.. XXX, P. G. - P. Z., a to XX G. A. D. Z., G. XX O. N. G.. Z. Z.; X G. A. D., G. X O. O. Z. Z.; XX G. A. D., G. X O. N. G., Z. Z.; X G. F. D. R. U., G. XX Z. Z. Z.N.; XX G. F. D. R. O., G. XX Z. Z. Z., X G. A. D., G. X O. O. Z. Z.; X G. F. D. R. A., G. XX Z. Z.Z. Z.; X G. A. D., G. X,XXxXX Z. Z.; XX G. F. D. R. Z., G. XX Z. Z. Z.; X G. A. D., G. X O. O. Z.É. Z.; X G. A. D., G. X,XXxXX Z. Z.; X G. D. A. Y. Z. S. Z., R. D. X G. Z. Z. G. X,XXxXX V. G. Z. Z. G. X O. V. G. A. Z. Z. R. - Z. Č. S. S. XX (Š.), G. X O. N. G.. Z. Z. F. P. V. Z. T. O. Z. R..

Za to bol obžalovanému O. C. podľa § 295 ods.1, § 41 ods.2, § 38 ods.2 Tr.zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 a 1 (tri a pol) roka.

Podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr.zák. pre výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie obžalovaný O. C. a okresný prokurátor.

Obžalovaný O. C. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považuje za nesprávny a rovnako tak aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo. Obžalovaný v prvom rade uviedol, že na podklade výsledkov vykonaného dokazovania mal byť v plnom rozsahu oslobodený, čo napokon odvolaciemu súdu aj navrhuje.

Keďže okresný súd, ako aj odvolací súd už raz vo veci rozhodovali a odvolací súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí vyslovil právny názor, preto nebude opakovať v tomto odvolaní argumenty vyslovené z jeho strany v dôvodoch predchádzajúceho odvolania, na ktorých aj teraz v celom rozsahu trvá a považuje ich za súčasť aj tohto odôvodnenia odvolania a v ďalšom texte sa zameria najmä na nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku a nesprávne uložený a nezákonný trest.

Podľa obžalovaného O. C. je rozsudok súdu prvého stupňa nesprávny, nakoľko súd prvého stupňa vec nesprávne a v rozpore s Trestným zákonom právne posúdil.

Podľa výroku napadnutého rozsudku obžalovaný O. C. sa mal dopustiť v prvom skutku rozsudku zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a v druhom skutku napadnutého rozsudku znova zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák.

Za uvedené trestné činy mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní tri a pol roka, pre ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. V odôvodnení rozsudku súd uloženie úhrnného trestu dôvodil tým, že spáchal tri úmyselné trestné činy dvoma skutkami, z ktorých sú dva zločinmi.

S uvedeným záverom súdu sa nestotožňuje a je toho názoru, že zo strany súdu došlo k nesprávnej právnej kvalifikácii jeho konania a tým aj k nesprávne uloženiu druhu a výmery trestu.

Súd mu uložil úhrnný trest odňatia slobody za použitia asperačnej zásady s odkazom na ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Uloženie úhrnného trestu však nepovažuje za správne, nakoľko trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami sa nedopustil viacerými skutkami, ako je to uvedené vo výroku a následne v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Pokiaľ okresný súd bol toho názoru, že na podklade výsledkov vykonaného dokazovania sa skutočne dopustil žalovaného konania, tak toto konanie pozostáva iba z jedného skutku zloženého z viacerých čiastkových útokov, ktoré naplňajú skutkovú podstatu iba jedného trestného činu, a to trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami, nakoľko boli všetky čiastkové útoky pokryté rovnakým jednotiacim zámerom.

Ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. uvádza, že „za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin.“

Podľa ustanovenia § 122 ods. 13 Tr. zák., ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení uznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Obžalovaný poukázal na vyššie citované ustanovenia Trestného zákona a uviedol, že podľa jeho názoru, a to v prípade uznania viny, ktorý záver súdu ale namieta, potom všetky skutky ako sú uvedené vo výroku napadnutého rozsudku mali byť posúdené len ako jeden skutok, a to ako pokračovací trestný čin nedovoleného ozbrojovania, a preto súd nemal ukladať úhrnný trest s použitím asperačnej zásady.

Obžalovaný preto uviedol, že ak sa aj odvolací súd stotožní s názorom, že výsledkami vykonaného dokazovania bolo žalované konanie bez akýchkoľvek pochybností preukázané, potom bude potrebné prihliadnuť na objektívnu súvislosť v čase spáchania skutku, ako aj objektívnu súvislosť v spôsobe

spáchania skutku a objektívnu súvislosť v predmete jednotlivých útokov, ako i subjektívnu súvislosť, pričom všetky skutočnosti sú pri všetkých čiastkových útokoch podľa jeho názoru zachované.

Záverom, v nadväznosti na uvedené, obžalovaný poukázal na Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSSR, R 3/1972, kde je jasným spôsobom vysvetlený rozdiel medzi pokračovacím a opakujúcim sa trestným činom, a to nasledovne: „Rozhodujúcim znakom pokračovania v trestnom čine, ktorý ho odlišuje od opakovania trestného činu (od rovnorodého viacčinného súbehu) je, že jednotlivé útoky, z ktorých každý naplňuje znaky toho istého trestného činu, sú po subjektívnej stránke spojené jediným a tým istým zámerom v tom zmysle, že páchatel' už od začiatku zamýšľa aspoň v najhrubších rysoch i ďalšie útoky a že po objektívnej stránke sa tieto jednotlivé útoky javia ako postupné realizovanie tohto jediného zámeru.“ Pritom zároveň, v súlade s trestnoprávnou teóriou, platí a platiť musí, že páchatel' v danom okamihu nemusí mať konkrétnu predstavu o jednotlivých útokoch, o ich budúcej početnosti, rovnako je úplne bez relevancie, či si niektoré z nich naplánuje alebo vyplynú len z konkrétnej situácie, rozhodujúce je, že v kontexte objektívnych okolností prípadu je zámer pokračovať v páchaní toho istého trestného činu ďalšími čiastkovými útokmi viditeľný a zjavný.

Inými slovami povedané (a aplikujúc uvedené na teraz posudzovaný prípad), ak bolo podľa súdu prvého stupňa preukázané, že obžalovaný mal „záľubu“ nelegálne držať zbrane (samopal a strelivo), potom prikúpenie ďalšej zbrane, a to za predpokladu, že takéto konanie bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, potom takéto konanie nie je ničím iným než len ďalším čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu.

S ohľadom na uvedené skutočnosti, obžalovaný odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí, resp. ak odvolací súd sa s týmto návrhom nestotožní, alternatívne navrhol, aby mu bol uložený trest, ktorého výkonom nebude obmedzená jeho osobná sloboda, výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody.

V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uviedol, že počas prípravného konania, ako aj súdneho konania bolo vykonané veľmi podrobné a rozsiahle dokazovanie, ktoré bolo založené na výsluchoch mnohých svedkov a čítania listinných dôkazov. Na základe takto vykonaného dokazovania Okresný súd Košice II dňa 07.05.2021 vyniesol rozsudok, v ktorom uznal obžalovaného za vinného, a to prvom bode rozsudku zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a v druhom bode rozsudku zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák., kde mu uložil trest odňatia slobody v trvaní tri a pol roka so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Samotný rozsudok obsahuje detailný popis skutkového stavu, s ktorým prokurátor plne súhlasí a nenamieta žiadne skutkové zistenia súdu, pretože tieto sa podstatným spôsobom neodklonili od skutkových zistení z prípravného konania.

Čo však chýba v odôvodnení napadnutého rozsudku je právny rozbor, prečo Okresný súd Košice II právne kvalifikoval oba skutky tak, ako ich kvalifikoval. Problém vidí v tom, že oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu ohľadne právneho posúdenia prvého skutku, tento skutok právne kvalifikoval len ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a zmenu právneho posúdenia a zdôvodnenia prečo tak rozhodol, keď sa odklonil od svojho predošlého rozhodnutia, dostatočným spôsobom v dôvodoch napadnutého rozsudku nijako právne nezdôvodnil.

Okresný prokurátor ako odvolateľ sa preto domnieva, že ani len nemôže hodnotiť uvažovanie konajúceho súdu pokiaľ sa týka prvého skutku, a to ohľadne jeho právneho zistenia, že prečo ide práve o tento zločin (aj keď možno správne kvalifikovaný), nakoľko skutočne chýba právne posúdenie tohto skutku.

Ide napríklad o vykonané znalecké dokazovania na ohodnotenie motorových vozidiel poškodeného, kde súd v odôvodnení iba stroho skonštatoval výsledok znaleckého dokazovania a aj to iba čiastočne. Sám súd do veci pribral znalca s položenými otázkami, ktoré žiadna zo strán nenamietala, no súd sa uchýlil iba ku jednému zo záverov, bez bližšieho právneho odôvodnenia, prečo tak vykonal.

Čo sa týka druhého skutku napadnutého rozsudku, prokurátor uviedol, že tento je správne kvalifikovaný a súd si osvojil jednak zistenia z prípravného konania a jednak zistenia zo súdneho konania. Aj v tomto prípade je však nutné poukázať na chýbajúcu právnu úvahu v dôvodoch napadnutého rozsudku, aj keď kvalifikácia je podľa názoru prokurátora právne perfektná.

Okresný prokurátor preto vyslovil názor, že právne zhodnotenie oboch skutkov tak postihuje vada uvedená per analógiám v § 176 ods. 2 Tr. por., podľa názoru odvolacieho súdu okresný prokurátor mal zrejme na mysli ustanovenie § 168 ods. 1 Tr. por. a teda nedostatočné právne zdôvodnenie uvedených skutkov, čo zakladá dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o vine obžalovaného v jeho neprospech.

Záverom okresný prokurátor poukázal aj na vadu, spočívajúcu v nesprávne uloženom treste odňatia slobody a v jeho nedostatočnom odôvodnení. V dôvodoch napadnutého rozsudku je uvedený vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, s ktorým záverom sa nestotožňuje, nakoľko v zmysle ustanovenia § 37 odsek 2 písm. h) Tr. zák., ktoré pojednáva o tom, že priťažujúcou okolnosťou je spáchanie viacerých trestných činov, mal okresný súd, keďže obžalovaný bol odsúdený za dva skutky a tri trestné činy, mal okresný súd aplikovať toto ustanovenie, lebo skutky tak, ako sú uvedené v prvom a druhom skutku napadnutého rozsudku, sú vo viacčinnom súbehu dvoch trestných činov a navyše v druhom skutku ide o jednočinný súbeh dvoch trestných činov.

Okresný súd preto pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu mal uznať túto priťažujúcu okolnosť a trest vymerať s ohľadom na zásadu uvedenú v § 38 ods. 4 Tr. zák. a zvýšiť spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu hodnoty hornej a spodnej hranice zákonom uvedenej trestnej sadzby a mal uložiť trest odňatia slobody najmenej štyri roky a osem mesiacov.

Na základe vyššie uvedeného okresný prokurátor záverom uviedol, že ním podané odvolanie do výroku o vine a treste považuje za dôvodné a dáva to právny základ odvolaciemu súdu na postup podľa ustanovenia § 321 ods.1 písm. a), písm. d), písm. e) Tr.por., teda na zrušenie napadnutého rozsudku.

K dôvodom odvolania okresného prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný O. C., ktorý uviedol, že s dôvodmi odvolania prokurátora sa nestotožňuje, pričom v rámci svojej argumentácie si dovoľuje odkázať na obsah odôvodnenia svojho odvolania zo dňa 23.7.2021.

Obžalovaný opätovne uviedol, že je toho názoru, že okresný súd pochybil, pokiaľ ho uznal za vinného, a to v rozsahu, ako to vyplýva z výrokovkej časti napadnutého rozsudku. Odhliadnuc od toho, keďže neexistoval podklad pre vyslovenie viny, podľa jeho názoru pri právnej kvalifikácii, ako i samotnom určení výmery trestu došlo zo strany okresného súdu k pochybeniu tým, že konanie obžalovaného bolo nesprávne právne kvalifikované a následne tak bol nesprávne uložený úhrnný trest odňatia slobody za použitia asperačnej zásady, nakoľko ak okresný súd bol presvedčený o vine obžalovaného, potom žalované konanie mal právne kvalifikovať ako jeden trestný čin, ktorého skutok pozostával z viacerých čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu.

Na podklade odvolania obžalovaného a okresného prokurátora krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného ohľadne právneho posúdenia žalovaných skutkov a následne tým aj do výroku o uloženom treste má svoje opodstatnenie vo výsledkoch vykonaného dokazovania a odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd úvodom považuje za nutné uviesť, že okresný súd v predmetnej trestnej veci obžalovaného už raz rozhodol, a to rozsudkom zo dňa 20. 6. 2019, ktorým ho uznal za vinného zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazaním na § 138 písm. a/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák., a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., a to na skutkovom základe, ako to uviedol v prvom skutku napadnutého rozsudku a v druhom skutku rozsudku ho uznal vinným zhodne s právnou kvalifikáciou stanovenou v obžalobe prokurátorom, teda zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so

zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák.

Okresný prokurátor dňa 27. 3. 2018 podal na obžalovaného O. C. obžalobu pre obzvlášť závažný zločin všeobecného ohrozenia v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1, § 284 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. a/ a na § 140 písm. a/ Tr. zák. a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 295 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., a to pre skutok v prvom bode obžaloby a pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák., a to pre skutok v druhom bode obžaloby.

Okresný súd skutok v prvom bode obžaloby upravil tak, že ho doplnil a uviedol, že obžalovaný žalovaného konania sa dopustil v záujme svojho príbuzného T. P., D.. XX.X.XXXX, N. C. Č.. XXX, ktorý mal dlhodobý spor ohľadne poľnohospodárskych pozemkov so spoločnosťou I. B., V..Z.. s tým, že najneskôr od mesiaca júl 2017 obstarával nástražný výbušný systém, ktorým chcel poškodiť podvozok osobného motorového vozidla R.. V. V. zaparkovaného pred budovou v P. Y. v bližšie nezistenom čase, počas tam prebiehajúcej porady vedenia spoločnosti I. B., V..Z.. a za týmto účelom sa stretol na parkovisku pred F. R. W. S. G. v dňoch 8.9.2017, 14.9.2017 a 26.9.2017 s agentmi Policajného zboru SR vystupujúcimi pod legendami V. Z., D.. XX.X.XXXX V. O. G., D.. X. X. XXXX, objednal si u nich zostrojenie funkčného nástražného výbušného systému, ktorý po zaplatení finančnej čiastky 430,00 eur od nich osobne prevzal dňa 3.10.2017 na parkovisku pred F. R. W. S. G., pričom k použitiu nástražného výbušného systému nedošlo z dôvodu jeho zadržania príslušníkmi Policajného zboru SR dňa 3.10.2017.

Takto upravený skutok v prvom bode rozsudku zo dňa 20.6.2019 okresný súd právne kvalifikoval ako zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Konanie v druhom bode rozsudku zo dňa 20.6.2019 okresný súd na podklade výsledkov vykonaného dokazovania prevzal tak, ako bol sformulovaný v obžalobe, teda že od presne nezistenej doby si bez povolenia obstaral a najneskôr do 3. 10. 2017 bez povolenia prechovával v rodinnom dome v P. C. Z.. Č.. XXX, P. G. - P. Z., V. H. XX G. A. D. Z., G. XX O. N. G.. Z. Z.; X G. A. D., G. X O. O. Z. Z.; XX G. A. Š. D., G. X O. N. G., Z. Z.; X G. F. D. R. U., G. XX Z. Z. Z.; XX G. F. D. R. O., G. XX Z. Z. Z., X G. A. D., G. X O. O. Z. Z.; X G. F. D. R. A., G. XX Z. Z. Z.; X G. A. D., G. X,XXxXX Z. Z.L.; XX G. F. D. R. Z., G. XX Z. Z. Z.; X G. A. D., G. X O. O. Z. Z.; X G. A. D., G. X,XXxXX Z. Z.N.; X G. D. A. Y. Z. S. Z., R. D. X G. Z. Z. G. X,XXxXX V. G. Z. Z. G. X O. V. G. A. Z. Z. R. - Z. Č.I. S. S. XX (Š.), G. X O. N. G.. Z. Z. F. P. V. Z. T. O. Z. R. a toto konanie obžalovaného O. C. právne kvalifikoval ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr.zák. a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Tr.zák.

Obžalovanému za to bol podľa § 245 ods. 3, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní piatich rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe odvolania obžalovaného Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 7To 117/2019 zo dňa 27.2.2020 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Proti tomuto rozsudku, a to hneď na hlavnom pojednávaní dňa 20.6.2019 po jeho vyhlásení, jeho odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, napadol odvolaním aj okresný prokurátor. Okresný prokurátor odvolanie podal v neprospech obžalovaného, ktoré následne samostatným podaním zo dňa 24.10.2019, doručeným okresnému súdu dňa 28.10.2019 výslovne zobral späť. Späťvzatie odvolania vzal podľa § 312 ods. 4 Tr. por. na vedomie okresný súd uznesením zo dňa 28.10.2019 sp. zn. 3T/28/2018.

V dôvodoch zrušujúceho rozhodnutia odvolací súd reagoval na odvolacie argumenty obžalovaného a uložil súdu prvého stupňa doplniť dokazovanie v rozsahu zistenia aktuálnej hodnoty motorového vozidla R.. V. V., ktoré malo byť predmetom plánovaného útoku zo strany obžalovaného. K ďalším odvolacím argumentom obžalovaného odvolací súd vyslovil právny názor, a to že domová prehliadka, ako aj použitie agenta boli vykonané v prípravnom konaní zákonným postupom. Rovnako získanie obrazovo-zvukového záznamu a nasnímanie hlasu ďalšej osoby, a to druhého agenta, v žiadnom prípade neurobili takto získaný dôkaz za nezákonný, a preto aj tento dôkaz je použiteľný pri rozhodovaní vo veci samej.

Okresný súd po vrátení veci na opätovné prejednanie a rozhodnutie akceptoval v celom rozsahu vyslovený právny názor odvolacieho súdu a po doplnení dokazovania na podklade výsledkov vykonaného dokazovania vo veci znova rozhodol rozsudkom zo dňa 7.5.2021 sp. zn. 3T/28/2018.

Odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že v zmysle ustanovenia § 278 ods. 1 Tr.por. súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, pritom skutok je pojmom trestného práva procesného aj hmotného. Treba pritom rozlišovať medzi skutkom a trestným činom. Skutok ako pojem procesného práva vyjadruje udalosť vo vonkajšom svete vyvolanú človekom. Trestný čin ako hmotnoprávny pojem je súhrnnom skutočnosti, ktoré naplňajú znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu a podmieňujú trestnú zodpovednosť páchatel'a činu.

Skutkom, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu sa rozumie skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie. Skutok zahrnutý v skutkovej vete musí vyjadrovať všetky skutkové okolnosti významné z hľadiska použitej právnej kvalifikácie.

Zo skutočnosti, že súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, nemožno vyvodiť záver, že medzi obžalobným návrhom a skutkovým výrokom rozsudku musí byť vždy úplná zhoda. Súd musí skutok uvedený v obžalobe prejednať vždy v celom rozsahu, pričom má právo a povinnosť do rozhodnutia premietnuť výsledky hlavného pojednávania, ktoré prípadne údaje uvedené v obžalobe modifikujú, pokiaľ sa neporuší totožnosť skutku.

Totožnosť skutku je zachovaná, keď je zachovaná jeho podstata. Podstata skutku spočíva v konaní páchatel'a a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený a ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Z hľadiska tohto ustanovenia podstata skutku teda spočíva v účasti obžalovaného na určitej udalosti vo vonkajšom svete, ktorá je uvedená v obžalobnom návrhu, a z ktorej vznikol následok uvedený v obžalobe. Pritom však ani účasť (aktivita) obžalovaného a ani následok, ktorý tým bol spôsobený, nemusia byť úplne zhodné, stačí, ak sú aspoň sčasti zachované v rozhodnutí súdu (na základe výsledkov vykonaného dokazovania) v porovnaní s obžalobou.

Podstata skutku preto nebude porušená, ak sa zmenia okolnosti týkajúce sa miesta a času spáchania činu, rozsahu následkov, spôsobu vykonania činu, pohnútky činu alebo formy zavinenia, a to všetko s dôrazom na osobu páchatel'a.

Ako z vyššie uvedeného vyplýva skutok sa vždy týka osoby obvinenej, a to pre konkrétne konanie, ktoré vykazuje znaky trestného činu, ako aj následku, ak so žalovaným konaním je spojený následok. Uvedenie osobných údajov osoby T. P. do skutkovej vety napadnutého rozsudku, proti ktorému v tejto trestnej veci nebolo vznesené obvinenie a ani začaté trestné stíhanie pre konanie, ktoré by súviselo s konaním obžalovaného, preto nebolo v súlade so zachovaním totožnosti skutku tak, ako bol uvedený v obžalobe okresného prokurátora.

Odvolací súd rozhodujúc na podklade výsledkov vykonaného dokazovania preto vypustil tú časť skutku, okresným súdom upravenej skutkovej podstaty, ktorá sa jednala osoby T. P., teda že obžalovaný konal v jeho záujme, nakoľko táto osoba v teraz posudzovanej trestnej veci nebola obvinená, nemala postavenie ani účastníka konania a rovnako nemala postavenie poškodenej osoby, resp. osoby zúčastnenej.

Nepochybil by okresný súd, ak na podklade výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že konanie obžalovaného ohľadne skutku uvedeného v prvom bode obžaloby je možné právne kvalifikovať len ako konanie naplňajúce znaky zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ale len za predpokladu, ak by sa jednalo o samostatné konanie, nakoľko zaobstarávanie nástražného výbušného systému spôsobom,

ako to bolo výsledkami vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochybností preukázané, naplnilo by po objektívnej stránke znaky tohto zločinu v štádiu pokusu.

Pokiaľ okresný prokurátor v dôvodoch odvolania vytýka okresnému súdu nepreskúmateľnosť právnej kvalifikácie ohľadne tohto konania, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že s touto argumentáciou nie je možné sa stotožniť. Okresný súd už vo svojom prvom rozsudku, ktorý v predmetnej trestnej veci vydal dňa 20.6.2019, sa odklonil od právneho posúdenia konania obžalovaného, a to ohľadne konania uvádzaného v prvom bode obžaloby a vtedy aj v prvom bode rozsudku, keď konanie neposúdil ako okresný prokurátor v obžalobe, teda ako obzvlášť závažný zločin všeobecného ohrozenia v štádiu pokusu a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami, ale len ako zločin poškodzovania cudzej veci v štádiu prípravy podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 13 ods. 1 Tr. zák. a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., s ktorým právnym názorom vlastne súhlasil aj prokurátor, keď ním podané odvolanie vzal späť.

Okresný súd viazaný právnym názorom vysloveným v uznesení odvolacieho súdu zo dňa 27.2.2020 sp. zn. 7To 117/2019 doplnil dokazovanie znalcom a na podklade znaleckého posudku znalca z odboru cestná doprava W. L. M. O., Y., objektivizoval hodnotu vozidla, ktoré malo byť objektom zamýšľaného útoku zo strany obžalovaného. Okresný súd doplneným dokazovaním zistil, že hodnota motorového vozidla neprevyšovala sumu 26.600,- eur, čo je suma, na podklade ktorej by bolo možné konanie posúdiť ako prípravu podľa § 13 ods. 1 Tr. zák., ktorá je možná len ku zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., lebo príprava podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. k prečinu neprichádzala do úvahy. Všeobecná hodnota motorového vozidla R. V. V., ktoré malo byť plánovaným výbuchom poškodené, stanovil súdny znalec ku dňu 3.10.2017 na sumu 14.214,- eur.

Nepochybil preto okresný súd, pokiaľ vzhľadom na vyššie uvedené zistenia v teraz napadnutom rozsudku, konanie obžalovaného v prvom bode právne posúdil len ako samostatný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Okresný súd však pochybil v tom, že žalované konanie obžalovaného O. C. naďalej posudzoval ako dva samostatné skutky, pričom z obsahu trestného spisu je zistiteľné, že trestné stíhanie vo veci začalo dňa 21.8.2017 a obvinenie mu bolo vznesené dňa 4.10.2017, ale len pre konanie tak, ako následne bolo uvedené v prvom bode obžaloby, hoci v tom čase už bola vykonaná domová prehliadka a prehliadka iných priestorov, ktoré úkony boli vykonané dňa 3.10.2017. Pri týchto prehliadkach bolo zaistené väčšie množstvo streliva rôzneho druhu a streľby schopný Z. R. Š.D., G. X O. Z. Z. F. P., ktorý je považovaný za hromadne účinnú zbraň. Na podklade zistení pochádzajúcich z vykonanej domovej prehliadky a prehliadky iných priestorov bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie O. C. dňa 29.1.2018, ktoré konanie bolo právne kvalifikované ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák.

Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené považuje za nutné poukázať na ustanovenie § 122 ods. 10 Tr.zák., podľa ktorého za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin.

Podľa § 122 ods. 13 Tr.zák., ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Na podklade vyššie citovaných ustanovení Trestného zákona preto správne už okresný súd mal konanie obžalovaného právne kvalifikovať ako jeden skutok pozostávajúci z dvoch čiastkových útokov. Toto pochybenie okresného súdu odvolací súd napravil na odvolanie obžalovaného a jeho protiprávne konanie právne posúdil ako jeden pokračovací zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b) Tr. zák., a to čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1

Tr.zák., keďže konania sa dopustil tak, že hromadil hromadne účinné zbrane a strelivo a tohto konania sa čiastočne dopustil v úmysle bez povolenia si zadovážiť hromadne účinnú zbraň. Časové obdobie v druhom čiastkovom skutku odvolací súd ohraničil tak, že tohto konania sa obžalovaný dopustil v podstate v dobe, čo už nebol držiteľom zbrojného preukazu, teda počínajúc dňom 24.10.2016 až do momentu vykonania domovej prehliadky, resp. prehliadky iných priestorov, ktoré boli vykonané dňa 3.10.2017.

K obhajobe obžalovaného, pokiaľ sa bránil tým, že je nevinný aj odvolací súd konštatuje, že táto obhajoba výsledkami vykonaného dokazovania bola jednoznačne vyvrátená. Dôkazy pred okresným súdom boli vykonávané kontradiktórnym spôsobom konania a v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie vo veci samej. V tomto rozsahu odvolací súd poukazuje na jednoznačne usvedčujúce dôkazy, v podstate tak, ako ich jednotlivo a aj v ich súhrne hodnotil okresný súd. Aj odvolací súd predovšetkým poukazuje na výsluchy svedkov V. Z.Ň. V. O. G. - policajných agentov, ktorí vystupovali pod touto legendou a ich použitie a nimi získané dôkazy v celom rozsahu aj odvolací súd hodnotí ako dôkazy získané zákonným spôsobom.

Neobstojí preto argumentácia obžalovaného a jeho obhajcu o nezákonnom získaní dôkazov, a to obrazovo-zvukových záznamov vyhotovených v súvislosti s ich činnosťou ako policajných agentov. Dôkaznú situáciu ohľadne prvého čiastkového skutku dokreslili napokon aj výpovede svedkov L.. F. O. V. L.. S. O., ktorí sa vyjadrovali ohľadne podnikania v V. a ohľadne problémov, ktoré vznikli medzi spoločnosťou I. B., V. Z.. na jednej strane a T. P. na strane druhej, ktorý je príbuzným obžalovaného O. C., a to kvôli sporným pozemkom.

Z výpovede svedka L.. F. O. je zistiteľné, že sprostredkoval pre spoločnosť I. B., V.Z.. predaj poľnohospodárskych pozemkov a pracoval vo firme, ktorá mala sídlo v Y.. Obžalovaného O. C. poznal od detstva, pretože vyrastali v susedstve a je pravdou, že od neho si požičal peniaze. V období rokov 2006-2008 mu obžalovaný nechal exekučne zablokovat' kvôli 100 000,- Sk obchodný podiel v obchodnej spoločnosti, a to napriek tomu, že mu peniaze aj s úrokmi vrátil. Obžalovaný O. C. nepožíva dobrú povest' veriteľa, nie je ochotný svojmu dlžníkovi niečo tolerovať.

Obžalovaný ho kontaktoval, aby nerobili problémy jeho bratrancovi T.G. P. a dohodli sa. Išlo o spor týkajúci sa 600 ha poľnohospodárskej pôdy. Obžalovanému bolo vysvetlené, že T. P. ich oklamal, sporná pôda mu nepatriala. Napriek tomu obžalovaný znova ho kontaktoval, pritom padla aj vyhrážka v podobe zmienky o nejakých Z.. Súčasne prebiehali aj jednanie s T. P., na ktorých sa obžalovaný nezúčastňoval. Už to vyzeralo, že sa dohodnú, ale T. P. nedodrжал slovo. Okrem obžalovaného ich kontaktoval aj iný neznámy muž, ktorý uviedol, že ak sa s T. P. nedohodnú, nastane problém, že netušia, čo sa na nich valí. Okrem toho ich v priebehu asi pol roka kontaktovali ďalší dvaja, ktorí tvrdili, že T. P. dlhuje istej A.-G. skupine, naznačili im, aby sa našiel spôsob, aby mu zaplatili a tak mohol vyrovnať svoj dlh. Spomínala sa aj G. Č.A., ktorá vlastnila O. S. I..

Keď sa v novinách dočítal o odhalení plánovaných výbuchov v Y. a na X.. G., dal si to do súvislosti a prihlásil sa na políciu. Medzičasom totiž bolo podpálené auto a dom G. Č., resp. jej priateľa a sestry.

Motív konania obžalovaného bol preto bez akýchkoľvek pochybností preukázaný predovšetkým výpoveďou svedka L.. F. O., ktorý potvrdil, že ho obžalovaný kontaktoval, aby nerobil problémy jeho bratrancovi T. P. týkajúce sa poľnohospodárskej pôdy a v tomto smere padla aj vyhrážka. Navyše ďalšie dve osoby naliehali, aby sa našlo riešenie, pretože T. P. dlhuje A.-G. skupine. Samotný T. P. potvrdil, že aj iní sa zaujímali o jeho problémy a chceli mu pomôcť. Aj odvolací súd na podklade vyššie uvedeného mohol tak urobiť nepochybný záver, že výpoveď svedka L.. F. O. je hodnoverná a objektivizuje aj podstatnú časť výpovede poškodeného L.. S. O..

Poškodený L.. S. O. akcionár a člen dozornej rady spoločnosti I. B., V.Z.. potvrdil, že s T. P. mala spoločnosť dlhodobý spor o pozemky. Ohľadne urovnania tohto sporu prebiehali rokovania po dobu asi dvoch rokov. Niekedy v roku 2015 bol obžalovaný za L.. F. O. kvôli sporným hektárom pôdy, ktoré si nárokoval T.Š. P.. Na jednom z rokovaní T. P. vykrikoval, čo to urobili jeho bratrancovi, teraz obžalovanému O. C.. Vtedy ešte nevedel, o čo vlastne ide. Následne asi o týždeň sa dočítal v novinách o pripravovaných výbuchoch na A. P. S. Y., na rodinný dom, ktorý mal súvis s L.. F. O.R., a na O.Ú. S. I. V Y. majú sídlo ich spoločnosti V. S. V. O. H., v tom čase spolupracoval s L.. F. O. a O. S. I. vlastnila G. Č., aj ona mala spor s T. P.. Následne bol vypočutý na políciu, kde mu boli predložené fotografie, boli

získané pri domovej prehliadke týkajúcej sa obžalovaného. Na záberoch spoznal komplex vo S. U., v ktorej sú kancelárie spoločnosti I. B., V.Z.. a vozidlo priateľa G. Č., ktoré zhorelo dňa 27. 3. 2017. Na záberoch sa nachádzal aj V.D. G. G., v ktorom sú byty jeho a spoločníka H. G.G., ďalej fotografie osobných motorových vozidiel H. G. a jeho priateľky a vozidlo jeho brata a jeho poštová schránka z bydliska v W.L.. Medzi fotografiami boli aj jeho rodinný dom v W., rodičovský dom a kancelária G. Č. S. G., taktiež podobizeň jeho a H. G. stiahnutá z web stránok. Po článku v novinách evidoval ochabnutie záujmu T. P. o stretnutie ohľadne O. S. I.Á. S. Ž. so zástupcami ich spoločnosti, na uskutočnení ktorého predtým naliehal. Predbežnými opatreniami súdy rozhodli o sporných pozemkoch v prospech T. P..

V neprospech obžalovaného vyzneli aj zábery uložené v jeho fotoaparáte, na ktorých poškodený L.. S. O. spoznal nehnuteľnosť spoločnosti I. B., V.Z., ako aj jej predstaviteľov a aj ich súkromné nehnuteľnosti. Vyjadrenie obžalovaného k týmto dôkazom aj odvolací súd vyhodnotil ako neverohodné a nesúvisiace so svedkom O. Z..

Rovnako ako nehodnovernú vyhodnotil aj odvolací súd obhajobu obžalovaného ohľadne zisteného samopalú a streliva tak, ako je to uvedené v druhom čiastkovom skutku tohto rozsudku. V neprospech obžalovaného vypovedala predovšetkým analýza DNA zaistená na textilnom popruhu zbrane. Z fotodokumentácie z domovej prehliadky je zrejmé, že samopal bol odfotený s popruhom už v otvorenom striebornom kufríku. Navyše, ak mal kufrík so samopalom nechať svedok O. Z. v dome v C. bez jeho vedomia, potom obžalovaný by nemohol vedieť o jeho poruchovosti, ktorú poruchovosť konštatoval po skúšobnej streľbe aj znalec z balistiky a rovnako by nemohol s agentom policajného zboru rozoberať poruchovosť a v podstate vyjednávať, aby mu pozrel „,, lebo sa mu zasekáva.

Obhajoba obžalovaného, že chodil na stretnutia s agentmi policajného zboru popri O. Z., aby dohliadol, že nástražný výbušný systém bude zhotovený iba na vyvolanie efektu a poškodenie podvozku osobného motorového vozidla, bola bezpečne vyvrátená výpoveďami svedkov policajných agentov vystupujúcich pod legendami V. Z. V. O. G., ako aj zvukovým záznamom z týchto stretnutí. Z týchto dôkazov nesporne vyplýva aktívna angažovanosť obžalovaného, a nie svedka O. Z..

Odvolací súd, rovnako ako okresný súd považuje za nutné poukázať, že konanie obžalovaného v prvom čiastkovom skutku vykazuje indicie, že sa jednalo o konanie v záujme príbuzného T. P., ale vzhľadom na ustanovenia § 2 ods. 6 a ods. 10 Tr. por., ktoré ustanovenia pojednávajú o zásade legality a oficiality, na podklade ktorých orgány činné v trestnom konaní sú oprávnené a zároveň povinné konať, ak sa pri svojej činnosti dozvedia o protiprávnom konaní subjektu, ktorý je spôsobilý byť nositeľom trestno-právnej zodpovednosti a úlohou súdu je ako nezávislého a nestranného orgánu posudzovať až na podklade podanej obžaloby, či konanie naplnilo znaky niektorej zo skutkových podstát trestných činov, uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, alebo nenaplnilo.

K obhajobe obžalovaného ohľadne jeho vzťahu k osobe O. Z. aj odvolací súd uvádza, že rovnako ako okresný súd neuveril tejto jeho obhajobe, teda že práve tento svedok ho navádzal, aby na kompenzáciu dlhu bol zrealizovaný výbuch na vymoženie peňazí, ktoré mu mal dlhovať L.. F. O.. Napriek svojej obhajobe obžalovaný potvrdil, že za týmto účelom dňa 31.3.2017 bol spolu s O. Z. A. Z., kde sa stretol s W. M., ktorý obchoduje s pervitínom a vyhľadáva starú vojenskú muníciu. Odmietol prijať takúto výbušninu, pretože vojenská mína má črepiny a môže aj zabiť. O niekoľko dní odmietol aj ponuku na protipechotnú mínu, navyše mal vedomosť, že O. Z. sa obklopuje ľuďmi, ktorí majú zbrane a robia s výbušninami. V neprospech obžalovaného O. C. vypovedali aj fotografie objektov v jeho fotoaparáte, ktoré súvisia so spoločnosťou I. B., V.Z., resp. s jej predstaviteľmi, písomné poznámky s názvami V.. Rovnako aj jeho obhajoba, že zábery vznikli čisto náhodne pri strate orientácie pri bicyklovaní a aby predišiel problémom s platením drahého parkovného v H. U., neuveril ani odvolací súd.

Rovnako odvolací súd obhajobu obžalovaného ohľadne streliva a samopalú, ktoré sa našli pri domovej prehliadke v C., pokiaľ tvrdil, že kufrík so samopalom si tam nechal bez jeho vedomia O. Z., vyhodnotil ako účelovú, urobenú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Obžalovaný O. C. aj z tohto konania bol bez akejkoľvek pochybnosti usvedčený výsledkami DNA, ktorá stopa bola zaistená zákonným postupom na popruhu k samopalú nájdeného pri domovej prehliadke a prehliadke iných priestorov. Pokiaľ obžalovaný ohľadne streliva nájdeného pri domovej prehliadke a prehliadke iných priestorov tvrdil, že ide o náboje, ktoré mu ostali z čias, keď bol držiteľom zbrojného preukazu, o to viac odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že ako držiteľ zbrojného preukazu musel mať vedomosť, že sa dopúšťa

protiprávneho konania, a preto odvolací súd jeho konanie z pohľadu subjektívnej stránky posúdil ako konanie, ktorého sa dopustil v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák.

Odvolací súd s poukazom na obsah ďalších dôkazov, ktoré boli pred okresným súdom vykonané v rámci dokazovania, vyhodnotil výpoveď svedka O. Z. rovnako ako okresný súd za použiteľnú a vierohodnú, ktorá rovnako ako výpoveď svedka L.. F. O. dokresľuje aj motív konania obžalovaného O. C..

Svedok O. Z. vypovedal, že bol to obžalovaný, ktorý ho oslovil, či nevie obstaráť nástražný, resp. výbušný systém a pomôcť jeho bratrancovi T. P.. Ukázal mu bývalé poľnohospodárske družstvo v Y. s tým, že počas porady vedenia V. má vybuchnúť auto, aby to vzbudilo pozornosť. Obžalovaný chcel tri kusy trhaviny, jedna mala byť umiestnená na autíčko s diaľkovým ovládaním. Výbušniny mu chcel zabezpečiť cez svojho známeho, ktorý je zberateľ starej vojenskej munície, stretli sa veštri traja pri Z.. Potom to sám zrušil, nechcel, aby mal jeho známy problémy. Obžalovaný ale na neho tlačil, že už dostal zálohu a nie sú výsledky, uvedomil si, že to môže niekomu ublížiť, preto sa rozhodol úmysel obžalovaného oznámiť polícii. Následne už postupoval podľa jej pokynov. Zúčastnil sa s obžalovaným na dvoch stretnutiach s agentmi polície, ktorí mali zabezpečiť nástražný výbušný systém podľa požiadavky obžalovaného.

Vierohodnosť výpovede svedka O. Z. vyplýva aj z výpovede svedka W. N., ktorý potvrdil, že koncom leta 2017 ho O. Z. požiadal o stretnutie. K stretnutiu došlo na odpočívadle pri Z. a na toto prišiel O. Z. aj s obžalovaným, s ktorým sa vtedy stretol po prvýkrát. O. Z. ho zobral bokom a šepkal, že sa dá zarobiť 500,- eur, aby obžalovanému iba pritakával a aby prisľúbil, že vie vyrobiť výbušninu a aby vyrobil iba nejakú atrapu z plastelíny a káblikov. Bol postavený pred hotovú vec, vnímal to, ako podvod zo strany O. Z. voči obžalovanému. Obaja sa správali voči sebe neúprimnosť, hrali jeden pred druhým, že sú kamaráti, preto sa rozhodol nemať s tým nič spoločné, nedal to však najavo. Obžalovaný ho už viac nekontaktoval a O. Z. ho neskôr zjazdil, že prišli o zárobok.

Svedkovia L.. O. C. V. L.. A. C. v rámci svojich výpovedí uviedli, že sú strední farmári, obžalovaného nepoznajú. V súvislosti s podnikaním v V. prišli do kontaktu s T. P. V. L.. S. O.. Majú skúsenosť, že zmluvu, ktorú uzavreli s T. P. v roku 2008 o tom, že si nebudú preťahovať majiteľov pôdy, menovaný nedodrжал. S L.. S. O. majú korektné vzťahy. Spoločnosti I. B., V..Z.. odpredali na základe slobodného rozhodnutia, bez akéhokoľvek nátlaku svojej spoločnosti V. S. V. O. H.. Aj na podklade obsahu takýchto výpovedí, mohol nie len okresný, ale aj odvolací súd urobiť bez akýchkoľvek pochybností záver o vine obžalovaného tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Rovnako ako okresný súd aj odvolací súd považuje za nutné poukázať na výpoveď svedka T. P., z ktorého výpovede je zistiteľné, že obžalovaný je synom jeho sesternice, teda sú v príbuzenskom vzťahu. Vie, že sa mu v minulosti darilo a že požičal väčšiu sumu peňazí L.. F. O.. Potvrdil, že asi po dobu tri a pol roka má spory so spoločnosťou I. B., V..Z., ktoré sú riešené súdmi, pritom súdy rozhodli v jeho prospech a že podal viaceré trestné oznámenia na zástupcov tejto spoločnosti. Obžalovaný sa najskôr o jeho problémoch dozvedel od svojho známeho, ktorý to čítal na webe. Pokiaľ bol obžalovaný do jeho sporu so spoločnosťou I. B., V..Z. zatiahnutý, muselo to byť len na základe svedectva opakovane súdne trestanej osoby, (svedka O. Z.), ktorého si zrejme kúpila obchodná skupina, s ktorou vedie spory.

Záverom uviedol, že L.. F. O. V. L.. S. O. na neho vyvíjali nátlak, aby vyrobil na svoju firmu riadený konkurz, potom jeho dlžníci nedostanú nič, nebude im treba platiť a aby im všetko odpredal. Jeho problémy nastali dňa 20.4.2015, kedy L.. S. O. ukryl v C. G. G. Č., ktorej požičal veľké peniaze, aby mu ich nemohla vrátiť. Mal obavu o holý život, preto sa postavil na námestia. Bol vypočúvaný aj na národnej kriminálnej agentúre, lebo netajil názor, že za spoločnosťou I. B., V..Z.. M. Z. M., že je to veľmi šikovný sofistifikovaný stromček a že najvyšší bossovia štátu prijímajú úplatky cez tzv. poradenské služby.

Za účelom, aby preukázal svoju pravdu, začal si najímať právnikov a postupne vyhrávať spory, najprv o O. S. I. S. Ž. a aj o poľnohospodársku pôdu, na ktorú sa vyplácajú euro dotácie. Za tejto pre neho priaznivej situácie preto nemal logický dôvod, aby si obstarával prostredníctvom obžalovaného nejaké výbuchy.

Pokiaľ bol vykonaný na hlavnom pojednávaní na technickom zariadení ako dôkaz zvukový záznam, ktorý je prílohou č. 3 znaleckého posudku z odboru elektrotechnika, z jeho obsahu vyplynulo, že bol vyhotovený obžalovaným počas stretnutia so svedkom T. P., a to bez jeho vedomia. Z rozhovoru je

zrejme, že sa týkal viacerých tém, z jeho obsahu je zistiteľná dôvernosť ich vzťahu. Z rozhovoru je zrejme, že bol to práve obžalovaný, ktorý sa veľmi aktívne zaujímal o situáciu T. P. ohľadne jeho podnikania v V., kládol mu otázky naliehavým spôsobom a sám iniciatívne navrhoval radikálne riešenia.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd vyhodnotil takto získaný dôkaz, ako použiteľný dôkaz. Odvolací súd uvádza, že s takýmto postupom okresného súdu rozhodne nemôže súhlasiť, lebo ako dôkaz v trestnom konaní môže slúžiť len to, čo bolo získané zákonným postupom, čo v tomto prípade absentuje. Pretorobiť jednoznačný záver, že obžalovaný konania v prvom čiastkovom skutku sa dopustil v záujme svojho príbuzného T.Š. P., by bolo predčasné, aj keď takéto konanie zo strany obžalovaného O. C. nie je možné jednoznačne vylúčiť. V tomto smere odvolací súd poukazuje predovšetkým na obsah výpovedí svedka L.. F. O., ale aj svedka L.. S. O. a výpovede svedkov ako sú O. Z., agenti polície vystupujúci pod legendou V. Z. V. O. G., ako aj svedka P. Ž., ktorý svojim výsluchom doplnil mozaiku posudzovanej trestnej činnosti obžalovaného. Vyhotovenie nahrávky zo stretnutia s T. P., so svojim príbuzným utajeným spôsobom, veľmi významne charakterizuje osobnosť a praktiky obžalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd získané skutkové okolnosti v teraz posudzovanej trestnej veci predsa len doplní výpoveďou svedka P. Ž., ktorý potvrdil, že sa pozná s T. A. z čias, keď sa venoval kulturistike, v súčasnosti vlastní penzióny a prenajíma ich. T. A. požičal asi na trikrát čiastku okolo 500.000,00 eur, nevie, na aký účel peniaze použil. Keď mu všetko vrátil, doklady o pôžičke roztrhali. Keďže je otcom štyroch detí, preto peniaze iným nepožičiava. K osobe T. P. uviedol, že toho nepozná. T. A. ho ako kamaráta požiadal asi pred tromi rokmi o stretnutie, ktoré sa konalo v A. S. S. F., na ktorom bol aj L.. S. O.. Poprel, že by sa stretnutie týkalo jeho požiadavky na L.. S. O. V. L.. F. O., aby mu vrátili peniaze. Trval na tom, že dotyční riešili nejaký problém s T. A., ktorý s ním nesúvisel a nevie, prečo vlastne prišli za nim.

Svedok L. M. v rámci výsluchu uviedol, že sa pozná s L.. F. O., sú rodinní známi. Nepozná ani obžalovaného ani svedka O. Z.. Svedok W. M. vypovedal, že obžalovaného nepozná a s prejednávanou vecou nemá nič spoločné.

Dňa 3.10.2017 bola po zadržení obžalovaného políciou vykonaná v F.H. a na parkovisku v lokalite R. W. S. G. jeho osobná prehliadka a prehliadka motorového vozidla zn. Š. P. I.: G. XXXFB, ktoré je evidované na jeho priateľku N. O.. Zo zápisníc z uvedených úkonov vyplýva, že okrem iného boli u obžalovaného nájdené dva mobilné telefóny. Vo vozidle sa nachádzal ďalší mobilný telefón, sedem SIM kariet, dva občianske preukazy na mená M. Č., W. O., vodičský preukaz na meno W. O., služobný preukaz príslušníka C. V. R. R. na meno O. H., W. A. A. S. H., X U. A. Z. P. V. F. A. H. „ S., Z..F..P., T. R.. Y. I. F.P. T. V. S. G. S. I. C. V. Z. W. P. V. D..

Súbežne v rovnakom čase prebiehala na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie domová prehliadka rodinného domu matky obžalovaného O. C. S. C. Č.. W. XXX. V čiernej taške sa nachádzal kovový kufrík, v ktorom bola Z. R., W. A. R., XX G. D. Z. D. X O., XX G. D., X G. D. V. A. A. X. D. Z. R.. Ď. XX G. D. F. G. V. X G. F. A. sa nachádzalo v PET vrecúškach v igelitovej taške. Polícia zaistila pre účely trestného konania aj W. R.. P. Z. O. R.. Z. V. O. R.. P.. R. B. - X. H. T., G. Z. V. V. H. U. W. V. X S.O. Z. A. A., ktoré sa našli v smetnej nádobe na dvore pri vstupe do domu, boli na mieste prevzaté pyrotechnikom KEU PZ. V dome sa nachádzalo ďalších päť mobilných telefónov, viaceré telefónne karty a prázdne obaly od množstva rôznych SIM kariet.

Zaistené veci boli podrobené znaleckému skúmaniu Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Košice. Znaleckým daktyloskopickým skúmaním bolo zistené, že sa na nich nenachádzajú upotrebitelné daktyloskopické stopy. Zo znaleckého posudku z odvetvia balistika vyplynul záver, že nedovolené upravená G. A. Z. Z. R., Z. Č.I.-Z. S., S. XX (Š.), G. X O. N. G. je podľa zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive zbraň kategórie A, t.j. zakázaná zbraň. H. G. D., G. X O. N. G.. sú strelivom do tejto zakázanej zbrane. Pri skúšobnej strelbe za použitia plastového zásobníka dochádzalo k občasnému vzpričeniu náboja, t.j. k strelbe so zníženou spoľahlivosťou. Znaleckým posudkom z odvetvia pyrotechniky bolo preukázané, že telo ručného granátu F. T. je výrobkom obranného priemyslu a nadobúdanie je možné podľa zákona č. 392/2011 Z. z. o obchodovaní s výrobkami obranného priemyslu. Telo granátu neobsahovalo žiadnu výbušninu a malo vyhotovený namiesto štandardného zapalovača mechanizmus, ktorý ho mal imitovať a budiť dojem nástražného

výbušného systému. Na telo granátu bol pripevnený kovový hák a v jeho oku bola prevlečená kovová spona s kovovým hákom. Znaky zápalného systému vykazoval aj predmet, ktorý sa tiež našiel pri domovej prehliadke v C. v smetnej nádobe. V päť litrovej plastovej nádobe sa nachádzal automobilový benzín, ku ktorej bol lepiacou páskou prichytený pyrotechnický výrobok - fontána. Tento vytvorený predmet bol vložený do kartónovej krabice od sedem kg pracieho prášku zn. A..

Zo znaleckého posudku z odvetvia kriminalistickej biológie a genetickej analýzy vyplýva, že predmety zaistené pri domovej prehliadke v C. boli podrobené aj tomuto skúmaniu. Bolo zistené, že niektoré biologické stopy boli zmiešané a nebolo z nich možné získať interpretovateľné DNA profily. Z výsledkov DNA analýzy vyplynulo, že biologický materiál zaistený z textilného popruhu strelnej zbrane pochádza najmenej od dvoch osôb. DNA profil tejto stopy bol vytvorený kombináciou majoritného DNA profilu osoby mužského pohlavia a minoritného DNA profilu nevhodného na interpretáciu. Porovnaním vzorky bukálneho výteru obžalovaného a DNA analýzou bolo dokázané, že pôvodcom majoritnej časti biologického materiálu zaisteného z textilného popruhu vyššie uvedenej zbrane je obžalovaný.

Obžalovaný bol držiteľom zbrojného preukazu kategórie A v dobe od 24. 10. 2006 do 24. 10. 2016. V marci v roku 2018 bol evidovaný ako vlastník R. G.F. W., I. Ú. A. Č. XX A..

Súdny znalec z odboru elektrotechnika L.. F. B. skúmal okrem iného fotoaparát zn. Y. ružovej farby zaistený pri prehliadke P. R.. Š.G. P. dňa 3.10.2017 a W. R.. P. Z. O. R.. Z. zaistený pri domovej prehliadke dňa 3.10.2017. Údaje z pamäťovej karty obsiahnutej vo fotoaparáte znalec uložil do elektronickej prílohy č. 2 svojho posudku (DVD) a výsledok analýzy mikrokazety diktafónu do externej elektronickej prílohy č. 3 (USB disk). Z DVD prílohy znaleckého posudku bola v prípravnom konaní vyhotovená fotodokumentácia, ku ktorej sa aj na hlavnom pojednávaní vyjadril poškodený L.. S. O..

Z analýzy obrazových záznamov vyplýva, že fotografie C. G. H.Á. U. boli vyhotovené v období od 4.7.2015 do 4.9.2015. Dňa 14.10.2015 bola vyhotovená fotodokumentácia O. S. I. W. V. S. W. Č.. XXX W., dňa 10.11.2015 bola vyhotovená fotodokumentácia O. S. I. Ž.. Fotografická dokumentácia týkajúca sa G. Č. bola vyhotovená dňa 1.7.2015. V marci 2017 v dňoch 20., 24. a 27. bola vyhotovená fotodokumentácia C. S. U., kde sídlia kancelárie spoločnosti I. B., V..Z..

Bez akýchkoľvek pochybností preto odvolací súd mohol tak urobiť záver, že výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi T. P. a zástupcami skupiny I. B., V..Z.. bolo pretrvávajúce napätie kvôli sporom o poľnohospodársku pôdu a s tým spojené dotácie.

Na podklade takto vykonaného dokazovania odvolací súd dospel jednoznačne k záveru, že konanie obžalovaného je potrebné právne posúdiť ako pokračovacie konanie, pozostávajúce z dvoch čiastkových útokov tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a toto konanie po objektívnej stránke odvolací súd kvalifikoval ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b) Tr. zák., a to čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák., keďže konania sa dopustil tak, že okrem streliva hromadil aj hromadne účinné zbrane a tohto konania sa čiastočne dopustil v úmysle bez povolenia si zadovážiť hromadne účinnú zbraň - nástražný výbušný systém.

Hromadne účinnou zbraňou je taká zbraň, ktorá je pri obvyklom použití spôsobilá usmrtiť viac osôb alebo viacerým osobám spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, napr. samopal, výbušnina, guľomet, nástražný výbušný systém. Časové obdobie v druhom čiastkovom skutku odvolací súd ohraničil tak, že tohto konania sa obžalovaný dopustil v podstate v dobe, čo už nebol držiteľom zbrojného preukazu, teda počínajúc dňom 24.10.2016 až do momentu vykonania domovej prehliadky, resp. prehliadky iných priestorov, ktoré boli vykonané dňa 3.10.2017.

Po stránke subjektívnej konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým je bezpečnosť spoločnosti a ľudí pred možným ohrozením, ktoré vyplýva z nekontrolovateľného držania alebo výroby zbraní, streliva alebo výbušnín.

Odvolací súd opätovne na podklade rovnakých kritérií ako okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal zo základných zásad ukladania sankcií, ktoré sú uvedené v ustanoveniach § 34 Tr.

zák. a nasledujúce, pritom prihliadal najmä na okolnosti trestnej činnosti, osobné pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy.

Obžalovaný je súkromný podnikateľ, z miesta bydliska je hodnotený len evidenčne. V registri trestov má šesť záznamov o odsúdeniach, ktoré všetky majú fikciu zahladenia odsúdenia. Záznam z roku 2000 sa týka podmienenečného zastavenia jeho trestného stíhania prokurátorom pre trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. Prvé dve odsúdenia boli za trestné činy krádeže. Naposledy bol obžalovaný odsúdený pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere 180,- eur a náhradný trest odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca. Peňažný trest obžalovaný zaplatil dňa 11.4.2019, preto v zmysle zákona sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol.

U obžalovaného neboli zistené poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody, a to podľa § 295 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák. v trvaní 3 (troch) rokov, ktorého výkon mu bol podľa § 51 ods.1 Tr.zák., s poukazom na § 49 ods.1 písm. a) Tr.zák. podmienenečne odložený s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods.2 Tr.zák. súd ustanovil skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods.4 písm. h) Tr.zák. súd zároveň uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, ktorý považuje na dosiahnutie účelu trestu z hľadiska individuálnej prevýchovy, ako aj generálnej prevencie za primeraný a postačujúci.

O náhrade škody súd nerozhodoval, pretože takýto nárok nebol v trestnom konaní uplatnený.

K odvolacím argumentom okresného prokurátora, odvolací súd okrem už vyššie uvedeného, považuje za nutné poukázať na neopodstatnenosť jeho požiadavky, pokiaľ navrhoval, aby bolo aplikované ustanovenie o priťažujúcej okolnosti podľa ustanovenia § 37 písm. h) Tr. zák., teda že páchatel' spáchal viac trestných činov. Tento návrh okresného prokurátora skutočne nebolo možné akceptovať, a to z dôvodu, že pri pokračovanom trestnom čine ide o jeden skutok.

S poukazom na vyššie uvedené preto odvolací súd odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.